

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget behandlede i 1986 genteknologiområdet, dels i forbindelse med en forespørgsel vedrørende bioteknologi m.v. (F. 18, Folketingstidende 1985-86, 1. saml. sp. 6363), dels i forbindelse med vedtagelse af lov nr. 288 af 4. juni 1986 om miljø og genteknologi. (Folketingstidende 1985-86, 1. saml. sp. 8910, 9237, 12154, 12505 samt tillæg A sp. 5279, tillæg B sp. 1999 og 2255 samt sp. 1067).

I forbindelse med vedtagelsen af loven lovede miljøministeren at give Folketinget en redegørelse for, hvordan loven har virket, omkring 1. februar 1988. Redegørelsen blev afgivet den 14. januar 1988. (Folketingstidende 1987-88, 1. samling sp. 4669 og 4693). Samtidig blev der fremsat lovforslag om ændring af reglerne om storskalaforsøg, opsættende virkning og cellehybridisering. (Folketingstidende 1987-88, 1. samling, sp. 4686 og 5930 samt tillæg A sp. 3343). Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet.

Der fremsættes nu et nyt lovforslag med visse ændringer i forhold til det bortfaldne.

Efter lovforslaget foreslås det, at genteknologiske forsøg i stor skala reguleres efter samme model som det system, der gælder for forskning i laboratorieskala.

Endvidere foreslås det at ophæve den opsættende virkning af klage m.v. i produktionssager.

Lovforslaget indeholder derimod ikke som det lovforslag, der bortfaldt, et forslag om, at cellehybridisering udgår af loven. Baggrunden herfor er, at uproblematiske cellehybrider i stedet for vil blive undtaget fra lovens område i medfør af en bekendtgørelse efter lovens § 3, stk. 2.

Lovforslaget vil blive notificeret overfor EF-Kommissionen i medfør af reglerne i informationsaftalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om ændring af bestemmelserne om storskalaforsøg er alene en videreførelse af den administrative praksis, som Direktoratet for Arbejdstilsynet og Levnedsmiddelstyrelsen har anvendt hidtil ved dispensationer.

De ændringer, som forslaget indeholder, har derfor ingen administrative og økonomiske konsekvenser for hverken Levnedsmiddelstyrelsen eller Direktoratet for Arbejdstilsynet.

Til nr. 1 og 2

Storskalaforsøg skal ifølge lovens § 10 behandles efter samme godkendelsesprocedure som produktionssager. Ifølge bemærkningerne til det oprindelige lovforslag afgrænses storskalaforsøg nedadtil til 10 liter-volumen, således at udviklings-, afprøvnings- og forsøgsproduktion under dette volumen behandles efter forskningsreglerne. Der åbnes mulighed i bemærkningerne for, at Arbejdsministeriet efter aftale med Miljøministeriet og det pågældende amtsråd kan behandle sager om udviklings-, afprøvnings- og forsøgsproduktion over 10 liter efter forskningsreglerne, når det er forsvarligt. Erfaringen har vist, at dette er tilfældet i så stort omfang, at der ikke længere er tale om den undtagelsessituation, som loven forudsatte. Det foreslås derfor, at sager om storskalaforsøg udskilles fra produktionssager til en regulering, der viderefører principperne fra den hidtidige dispensationspraksis. Denne ændring vil blive fulgt op ved den nødvendige tilpasning af Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 578 af 1. september 1987 om genteknologi og arbejdsmiljø.

Storskalaforsøg defineres som al aktivitet med genteknologi, der ikke er egentlig produktion, og som vedrører et volumen på over 10 liter. Formålet med storskalaforsøg er at afprøve forskellige produktionsomstændigheder, og herunder også at finde den rigtige produktionsorganisme.

Storskalaforsøg vil for fremtiden skulle foregå i anlæg, der er godkendt af Direktoratet for Arbejdstilsynet. Før Direktoratet for Arbejdstilsynet meddeler en godkendelse af anlægget, skal godkendelsen forhandles med Levnedsmiddelstyrelsen, således at der kan medtages vilkår til sikring af det ydre miljø.

Storskalaanlæg kan godkendes til arbejde med projekter på klasse 1-niveau. Såfremt et anlæg skal anvendes til et projekt med en organismekonstruktion, der ligger ud over klasse 1-niveau, kræves der